

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/778/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114210964
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6114210964.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa U. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. A. X, W. W., v konaní zastúpenom JUDr. Ing. Bernardom Pekárom, PhD., advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Kukučínova 24, proti odporkyňi L. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. I. XX, W. W., o zaplatenie 15 889,23 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31. 07. 2014, č. k. 7C/137/2014 - 141, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím okresný súd navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa domáha žalovanej sumy z dôvodu, že počas manželstva s odporkyňou uzavreli zmluvu o financovaní bývania s bankou a po rozvoze manželstva splácal úver výlučne sám. Súd ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 953,- eur, následne požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov s poukazom na to, že je zamestnancom spoločnosti ŠROT BL s. r.o., kde jeho čistý príjem predstavuje 744,65 eur, pričom spoločnosť, ktorej je spoločníkom, za posledné dva roky nevykázala zisk. Zároveň poukázal na celkové mesačné výdavky pozostávajúce z výživného na dve maloleté deti, na maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva, ktoré predchádzalo manželstvu s odporkyňou, výživné na manželku, úhrada členského poplatku v klube, poplatky za energie a splátky hypotekárneho úveru, ako aj spotrebiteľských úverov. Celkové výdavky predstavujú 1 739,66 eur mesačne.

Prvostupňový vykonal šetrenie a oboznámenie sa s údajmi v tlačive pre dokladovanie pomerov účastníkov konania, kde zistil, že navrhovateľ je s bývalou manželkou spoluvlastníkom dvoch trojizbových bytov, garáže ako aj rekreačnej chaty na O.. V zmysle § 138 O. s. p. dospel k záveru, že návrhu na oslobodenie nemožno vyhovieť, keďže výdavky navrhovateľa výrazne prevyšujú jeho príjmy, avšak navrhovateľ nie je nemajetný a zvýšené výdavky nie sú odôvodnené nevyhnutnou potrebou. Navrhovateľ v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov, hoci manželstvo bolo rozvedené pred viac ako tromi rokmi, vlastní s odporkyňou dva trojizbové byty a rekreačnú chatu. Nemožno prihliadnuť na spotrebné úvery, ako aj iné nevyhnutné poplatky, napríklad poplatok spojený s členstvom v klube. Keďže je zamestnaný, má pravidelný príjem a je aj vlastníkom viacerých nehnuteľností, súd návrhu nevyhovel.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ. Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie prejednanie, pretože súd vec nesprávne právne posúdil. Namietal, že skutočnosti, ktorými okresný súd odôvodnil rozhodnutie sú rozporuplné, keď na jednej strane uznáva, že výdavky navrhovateľa vysoko prevyšujú jeho príjmy, na druhej strane ho ale považuje za schopného uhradiť značne vysoký súdny poplatok. K vlastníctvu nehnuteľnosti podotkol, že sú v režime bezpodielového spoluvlastníctva s

odporkyňou, v jednom z bytov žije odporkyňa s deťmi, v druhom navrhovateľ a chatu na O. využíva kvôli zdravotným problémom a na rekreáciu s deťmi. Úver nadobudnutý počas manželstva hradí z dôvodu, že odporkyňa sa na jeho splácaní žiadnym spôsobom nepodieľa. Z tohto úveru bol hradený byt, v ktorom navrhovateľ žije a pokiaľ by ho nesplácal, prišiel by o strechu nad hlavou.

Pokiaľ by súd navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od súdneho poplatku, jeho ochrana práv by bola ohrozená. Vzhľadom na jeho súčasné pomery nie je schopný uhradiť takúto vysokú sumu bez toho, aby sa ešte viac zadlžil.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je vo výroku správne a odvolací súd sa stotožňuje v plnom rozsahu aj s odôvodnením tohto rozhodnutia, preto sa v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p. obmedzuje len na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní vo veci zoberal pri rozhodovaní do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie danej veci a správne aplikoval príslušné ustanovenie § 138 O. s. p. Keďže námietka navrhovateľa voči súdu smerovala proti nesprávnemu právnemu posúdeniu, námietka nie je dôvodná, pretože prvostupňový súd vec správne posúdil podľa príslušného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Prvostupňový súd zistil taktiež všetky skutkové okolnosti, ktoré sú potrebné pre rozhodovanie o návrhu na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, súd rozhodnutie riadne zdôvodnil, pričom odvolací súd v ňom nenachádza žiadne rozporuplné závery.

Ustanovenie § 138 ods. 1 O. s. p. upravuje predpoklady pre oslobodenie účastníka od platenia súdnych poplatkov, medzi ktoré okrem iného patria pomery účastníka ako také, to znamená, že súd pri rozhodovaní skúma celkové pomery, majetkové a finančné zo širšieho aspektu, nie len momentálny príjem. Navrhovateľ je spoločníkom firmy, podniká, pretože z tejto činnosti mu je vyplácaná mzda. To, či firma je zisková, nie je v priamej príčinnej súvislosti ohľadom príjmu navrhovateľa, ktorý poberá mzdu, ktorú nakoniec firma vykázala a ktorej je spoločníkom. Otázka účtovania nákladov a prípadného zisku je vo vzťahu k jeho vykázaniu veľmi flexibilná a umožňuje aj pre prípady súdneho konania predložiť podklady a vzbudiť dojem, že účastník z tejto činnosti nemá žiaden príjem, čo je však jednoducho spochybniteľné a nejde o záver, ktorý je jednoznačne smerodajný, dokonca takýto záver nemožno vyvodiť ani z majetkového priznania, ktoré neposkytuje podstatné údaje pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pretože takouto skutočnosťou je audit spoločnosti. Aj keď navrhovateľ uvádza, že jeho príjem ako zamestnanca je vo výške 744,65 eur, jeho výdavky predstavujú sumu 1 739,66 eur, pričom ani odvolací súd neuveril tvrdeniu navrhovateľa, že nad rozsah svojho príjmu si musí požičiavať financie a rozpredávať hnutelný majetok, pretože o tom neposkytol žiadny relevantný dôkaz. Správne podotkol prvostupňový súd, že i napriek uplynutiu troch rokov od rozvodu manželstva a zániku BSM, v skutočnosti navrhovateľ poukazuje na to, že nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, čo zrejme logicky nie je možné.

Okresný súd správne prihliadol aj na skutočnosť, že nemožno v celom rozsahu zohľadniť to, že navrhovateľ sa neprimerane zaťažil úvermi, pretože pokiaľ by každý účastník argumentoval podobne, vyberanie súdnych poplatkov by zrejme stratilo zmysel. Odvolací súd zdôrazňuje, že v rámci rozhodovacej činnosti musí zabezpečovať určitú proporcionalitu pri zohľadňovaní tak majetkových pomerov ako aj uplatnených práv, a vzhľadom na celkové majetkové pomery navrhovateľa správne prvostupňový súd uzavrel, že nie sú splnené podmienky na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov aj vzhľadom na výšku súdneho poplatku, ktorý je navrhovateľ povinný zaplatiť. Akékoľvek porovnanie výšky súdneho poplatku vo vzťahu k čistej mesačnej mzde navrhovateľa nie je rozhodujúce, keďže, ako bolo vyššie uvedené, pre posúdenie sú rozhodujúce celkové pomery navrhovateľa. Taktiež súd pri rozhodovaní nemôže zohľadňovať „súčasné pomery“, ale musí vychádzať z celkovo zistených pomerov ako takých.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.